

ЯСТРЕБ.

Пред едноетажна къща под сенката на
кичест кестен е сложена маса.

Ана в леко домашно облекло бродира.
Лете след пладне.

ЕВГЕНИ

(Иде по край къщата от към задния
двор).

Наспа ли ми се мойта нежна птичка.

АНА

О, не—днес е тжий топло и задушно.
Напразно само се вжртях в леглото.

ЕВГЕНИ

Аз мислех пжк, че спиш. Гжлчах децата
И пратих ги на пжтя да играят.

АНА

А ти?

ЕВГЕНИ

Аз бех зад къщи. От скоро време
съм забелезал, че прелита ястreb,
над двора се вжрти. Изкрякват, чувам
кокошките и всеки ден туй време.

АНА

И аз им чувам крякането всевга
От сън току що се събуждам. Знам,
че не след много идва Иванов.

ЕВГЕНИ

Очакваш ли го ти да дойде днес?

АНА

Не е ли той един приятен гост?

ЕВГЕНИ

Приятно щом му е при нас, нали?

АНА

Той сам го каза—нов човек в тоз край.